059| Ἡ Ἀγάπη εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων καθηκόντων παντὸς ἀκολούθου Μου.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/059-ἡ-ἀγάπη-εἶναι-ἐκ-τῶν-πρωτίστων-κα/

Ἀγάπη ἐξερχομένη ἐκ τῶν βυθῶν τῆς καρδίας, ὑπερχειλίζουσα, ἐξαπλουμένη καὶ πληροῦσα ὄχι μόνον τὸν ἐν αὐτῇ ἐγκλειόμενον ψυχικὸν κόσμον, ἀλλὰ εἰ δυνατόν, περιλαμβάνουσα ὁλόκληρον τὸν ἄνθρωπον καὶ κυριαρχοῦσα τοῦ πνεύματός του ἔτι αὐτοῦ.

Ἀγάπη, ἄρωμα Θεῖον, ἐξηγμένον ἐκ τῶν Θείων καὶ Ἀθανάτων ἐγκάτων τῆς Παγκοσμίου Ἕλξεως, τῆς ἀεὶ ἐξακοντιζούσης ταύτην πρὸς σύμπαντα τὸν κόσμον καὶ οὐδέποτε ἐκκενουμὲνης.

Ἀγάπη διαχέουσα πέριξ αὐτῆς τὴν ζωήν, τὸ θάρρος, τὴν παρηγορίαν, τὸ ἔλεος, τὴν φιλευσπλαχνίαν, τὴν ἀφοσίωσιν, τὴν θυσίαν μέχρι μαρτυρίου. Ἀγάπη ἐξηγμένη ἐκ τῶν λεπτῶν αἰσθητηρίων καὶ μεταβάλλουσα ἐν τῇ διαρροῇ καὶ ἐκδηλώσει της τὰς γρανιτώδεις φύσεις εἰς ἁπαλὰς θωπείας, εἰς ὀνειρώδη λικνίσματα, εἰς γλυκείας ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι δίδουν εἰς τοὺς συνενουμένους καὶ ἀγαπωμένους τὴν λατρείαν τῆς θέρμης της πρὸ παντὸς κινδύνου καὶ ἐμποδίου.

Οἱ τοσοῦτον ἀφοσιούμενοι καὶ ἀγαπώμενοι καὶ τιμώμενοι δύνανται νὰ βαδίσωσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς των ὡς φωτεινὰ μετέωρα, πρὸ τῶν ὁποίων θὰ διαλύωνται ὡς ἀναλυτὸς κηρὸς αἱ πικρίαι τῆς ζωῆς καὶ πᾶσα ἀχλὺς τοῦ σκότους ἐν τῇ διελεύσει των θὰ μεταβάλλεται εἰς Φωτεινὸν Κόσμον, πλημμυρισμένον ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς Αἰωνιότητος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐγκλείῃ μέσα της.

Ἀγάπη ὄχι ἐφήμερος, ματαιόδοξος, συμφεροντολογική, κατωτέρα, ἐξηγμένη ἐκ τῆς ἀσταθοῦς καὶ ἀτελοῦς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Ἀγάπη ἀπορρέουσα ἐκ τῶν Κόλπων τῆς Ἀκενώτου Πηγῆς τῆς Ἀγάπης, τῆς Θείας, τῆς Ὑπερτελείας, τῆς Ἀφθάστου, τῆς ἐκβαλούσης διὰ τῶν ρυάκων αὐτῆς εἰς πᾶσαν ἀνθρώπινον ἢ ζωϊκὴν ὕπαρξιν καὶ ἐκπηγαζούσης ἐκ τῶν Κόλπων αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀγάπη ζῶσα καὶ μεταδίδουσα τοὺς παλμοὺς τῆς ζωῆς αὐτῆς εἰς πᾶσαν μετ’ αὐτῆς σχετιζομένην ὕπαρξιν **καὶ καθιστῶσα τὴν ἐγκλείουσαν αὐτὴν ψυχὴν Θείαν, ὡς Θεία ἐστὶ καὶ ἡ ἀρχικὴ Πηγή της.**

Οἱ ἀσθενεῖς καὶ ἐξησθενημένοι διὰ τοῦ παραδείγματός Της, διὰ τῆς ἀφοσιώσεώς της, διὰ τῆς καταφανοῦς ἐκδηλώσεως, διὰ τῆς προτροπῆς της δύνανται τότε νὰ καταστῶσιν ἰσχυροὶ καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωσιν ὡς ἥρωες τὰς μᾶλλον ἐπικινδύνους καὶ ἀποκρήμνους ἀτραποὺς καὶ νὰ ἐπιτελέσουν ἄθλους, πρὸ τῶν ὁποίων νὰ ὠχριοῦν οἱ ἄθλοι τῶν γενναιοτέρων τῆς ἱστορίας ἀνδρῶν.

Ἀγάπη παρέχουσα τὸ Ἔλεος καὶ τὴν ὑποστήριξιν πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἐπουλώνουσα τὰ τραύματα αὐτῶν.

Ἀγάπη θερμογόνος, πυροῦσα ἐκ τοῦ Αἰωνίου καὶ Ἀσβέστου Πυρός, τοῦ ἀναλύοντος καὶ ρευστοποιοῦντος τὰς πονηρὰς σκέψεις καὶ κατασιγοῦσα τὰ πάθη, τὰ ὁποῖα δυνατὸν νὰ γεννῶνται ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἀντιληφθῶσι τὸν σκοπὸν αὐτῆς τὸν Θεῖον καὶ τὴν Πηγὴν αὐτῆς.

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἀφοσιωθῆτε πρὸς ἑαυτοὺς μὲ τὸ περίσσευμα τῆς Ἀγάπης, τῆς πληρούσης τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ἂν ἐν τῇ διελεύσει τοῦ χρόνου ἐλάχιστα παραδείγματα ἀναφέρωνται στενῆς καὶ εἰλικρινοῦς καὶ ἀδιασπάστου φιλίας καὶ ἀγάπης, **τὰ ἐλάχιστα αὐτὰ παραδείγματα μιμηθῆτε καὶ ἀκολουθήσατε καὶ μεταδώσατε αὐτά** καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀργότερον θὰ καταστῶσιν ἐπίσης ἀκόλουθοι τῆς διδασκαλίας ὑμῶν.

Ὁπόταν κατορθώσητε νὰ συνταυτίσητε τὰς ἰδέας καὶ σκέψεις ὑμῶν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, **ὅταν ἐκ συμφώνου ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καὶ συγχρόνως κατορθώσητε νὰ σκέπτησθε ὁμοδόξως, ὁμοφρόνως καὶ ὁμορρύθμως, ὅταν αἱ ἀναπάλσεις τῶν σκέψεων ὑμῶν συντονιζόμεναι περιβάλλουσι μετὰ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ διαθέσεως τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ ρυθμίζουσι ἐν αὐτῇ τὸν τόνον τῆς κλιμακοειδοῦς παραλλαγῆς τῶν κυματισμῶν της μὲ τὸν αὐτὸν ψυχικὸν παλμόν, τότε θὰ δύνασθε συνενοῦντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ τὰς διανοίας σας πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιδίωξιν ὁμοφρόνως καὶ ὁμοϊδεατῶς νὰ προσελκύσητε πρὸς ἑαυτοὺς τὰς Πνευματικὰς Δυνάμεις μὲ μεγαλυτέραν ἔλξιν καὶ νὰ προσλάβητε τὸ Φῶς αὐτῶν ἐντονώτερον, διαυγέστερον, καθαρώτερον.**

Ὁπόταν ὅμως ἄλλα σκέπτεται ὁ μέν, ἄλλα φρονεῖ ὁ ἄλλος, ἄλλα ἀκολουθεῖ ὁ ἄλλος, οὐδέποτε θὰ κατορθώσητε νὰ βαδίσητε μὲ στερρὸν καὶ ἀκλόνητον καὶ ρυθμικὸν βῆμα, ἀλλὰ πάντοτε θὰ βαίνητε κλονιζόμενοι καὶ ἀσυνέτως χωλαίνοντες.

Βεβαίως δὲν δύνασθε ἀμέσως οὔτε ἐν βραχεῖ χρόνῳ νὰ κατορθώσητε νὰ καταπνίξητε τὰς ἀτελείας ὑμῶν καὶ νὰ κατασιγάσητε τὴν ἀτελῆ ὑμῶν φύσιν. Ἐν τούτοις ὅμως, ὁπόταν ἐπιβληθῆτε ὀλίγον πρὸς ἑαυτούς, λάβητε μετὰ θάρρους καὶ ζήλου τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν τούτων, θὰ ἴδητε ὅτι πολὺ συντόμως θὰ φθάσητε εἰς ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα καὶ ὑμεῖς

οἱ ἴδιοι κρίνοντες θὰ τὰ θεωρῆτε ὡς ἐκπληκτικά.

20/1/1930